

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΠΟΔΡΑΣΙΣ

ἐκ τῶν φυλακῶν Τριγγέτα

Ὁ περιβόητος **Χρῆστος Γιαταγάνας** ὁ διαδραματίσας πρωταγωνιστοῦ πρόσωπον ἐν ταῖς ληστείαις Μακκᾶ καὶ Δέγγλερ, ὁ φθισικὸς καὶ ἀρρωστιάρης Γιαταγάνας, ὃν σᾶς εἶχονεν ζωγραφῆσαι ὅτε σᾶς ἐδιηγῆθημεν τὸ ἀληθές μυθιστόρημα τῆς ληστείας Δέγγλερ κατόρθωσε ν' ἀποδράσῃ χθὲς ἐκ τῶν φυλακῶν Τριγγέτα, ὅπου τὸν εἶχον μεταφέρει καθὸ ἀσθενῆ εἰς τὸ ἐν τῷ πρώτῳ ὁρόφῳ εὐρισκόμενον Νοσοκομεῖον.

Καὶ δὴ εἰσελθὼν εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ φαρμακείου καὶ ἀνοίξας ὀπὴν μεγάλην ἐπὶ τοῦ τοίχου, κρεμασθεὶς διὰ σινδῶνης κατέβη εἰς τὴν γειτονικὴν οἰκίαν Καραμάνου, ὅπου ὡς ἀληθὲς νοικοκύρης διὰ τῆς τερράτσας διήλθεν ὅλα τὰ πατώματα, μέχρι τῆς ἐξωθύρας περιέβαλε τσουραπίῳ, εὐρέθεντι σήμερον τὸ πρωτὶ, τὸν κῶδωνα τῆς θύρας διὰ νὰ μὴ κάμῃ θόρυβον καί. . . ὤχετο ἀπὼν ἀθορύβως.

Μετ' αὐτοῦ δὲ συνδραπέτευσαν καὶ δύο ἄλλοι παστρικοὶ: Χρῆστος Τσαρουχᾶς καὶ Λαχάμ. Ἀδζέμης.

Προτείνομεν τὸ νοσοκομεῖον Τριγγέτα, ἀφ' ὅπου γίνονται συνήθως αἱ ἀποδράσεις, νὰ μετονομασθῇ *Ἀποδραστήριον*.

Περὶ τῆς συναθροίσεως ὄλων, ἢ σχεδὸν ὄλων τῶν βασιλέων τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Κοπεγχάγην ἔχομεν ἰδιαιτέρας πληροφορίες, παρ' ἐνὸς ἐκεῖ διαβατικῶν ἀνταποκριτοῦ μας. Φαντασθῆτε εἰς μίαν μακρὰν μακροτάτην τράπεζαν καθημένους περὶ τοὺς ἐβδομήκοντα (ἀρ. 70) αὐτοκράτορας, βασιλεῖς καὶ βασιλοπαιδας, περὶ τὰς ἑκατὸν τεσσαράκοντα δὲ βασιλικὰς σιαγόνας ροκανίζουσας τὰ ὀρεκτικώτερα ἐδέσματα.

τα. — Ἐπειτα προπόσεις, εὐθυμία, τσουγκρίσματα, καὶ ἐπὶ οὐρα α α α !!

Τὸ ὠραιότερον μέρος παίζουν οἱ μικροὶ πρίγκηπες, οἵτινες ἀρέσκονται κατὰ τὰ γεύματα ν' ἀλληλοκτυπῶνται μὲ βολάκια ψωμοῦ· εἰς τὸ παιγνίδιον τοῦτο πολλάκις ἀναμιγνύονται καὶ οἱ μεγάλοι καὶ τότε γίνεται τὸ ἀνάστα ὁ θεός! Ἐπειτα μετὰ τὸ φαγητὸν ἐν ᾧ πάντες ἀποχωρίζονται εἰς ἄλλην αἴθουσαν, τὰ πριγκιπόπουλα συνωθῶνται περὶ τὸν ὑψηλότερον ἀνακτα καὶ — ἀπαράλλακτα μὲ μυρμήγκια τὰ ὅποια σύρουν ὑπερμεγέθη σηκώματα — τὸν τραβῶν καὶ αὐτὰ ἄλλα ἀπὸ τὰ πόδια, ἄλλα ἀπὸ τὰ χέρια καὶ ἄλλα ἀπὸ ἄλλου, ἐνῶ αὐτὸς γελᾷ παταγωδῶς καὶ ζητεῖ νὰ διαφύγῃ τοὺς μικροὺς πειρασμούς. — Ἔχουν βλέπετε καὶ οἱ βασιλεῖς στιγμὰς τινὰς εὐδαιμονίας.

Διήλθεν ἐκ τοῦ Ἀγρινίου Ἀπόσπασμα συναδεῶν εἰς Μεσολόγγιον δύο ληστὰς ἐκ τῆς συμμορίας τοῦ Ρεντίφη, σκοπεύοντας νὰ εἰσβάλωσιν εἰς Πελοπόννησον, καὶ συλληφθέντας ἐν Βάλτῳ ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ διορισθέντος διοικητοῦ τοῦ μεταβατικοῦ κ. Ν. Μπαϊρακτάρη.

Συγχρόνως ἐν Ἀγρινίῳ ἐμαστιζόντο πρό τινας καὶ ὑπὸ τῆς πληθῆος τῶν φυγοδίκων, οἵτινες λίαν θραυσθέντες περιεφέροντο ἀγερώχως καὶ ἐντὸς τῆς πόλεως, μὴ καταδιωκόμενοι, καίτοι φέροντες οἱ πλείστοι ἐπὶ τῆς ράχους ἐντάγματα διὰ φοβερά κακουργήματα. Ἡ κατάσταση αὕτη ἤρχισε νὰ τοῖς ἀναπολῆ τὰς παραμονὰς τοῦ 69, καὶ ἂν δὲν ἐλαμβάνοντο ἐπὶ τινα εἶτι καιρὸν κατάλληλα μέτρα, θὰ ἤκούετο ὅτι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, καθ' ἣν, κατὰ τὸν ἀνταποκριτὴν μας ἐκεῖθεν, σεβαστὸν πολιτικὸν πρόσωπον ξένης ἐπαρχίας, εἶχε καταγγεῖλει ἀπόσπασμα στρατιωτῶν, βάλλον σκοπὸν μεθ' ἐ-

3

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

3

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Α. Κακλαμάνου.

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 567)

Ἐκ τοῦ γάμου τῶν ἐγεννήθησαν δύο τέκνα. Εἰς υἱὸς καὶ μία κόρη. Ὁ Ὀκτάβιος καὶ ἡ Κλαίρη ἐμεγάλωσαν, ἀνατρεφόμενοι ὑπὸ τῆς μητρὸς τῶν. Ὁ μὲν υἱὸς σοβαρῶς καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ γίνῃ ὠφελίμος ἄνθρωπος. Ἡ κόρη μὲ ἀβρότητα, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς θέλγητρον ἐκείνου ὅστις ἤθελε τὴν ἀγαπήσει. Ἰδιοτροπία τῆς φύσεως· ὁ υἱὸς ἦτο ἡ ζωσα εἰκῶν τῆς μητρὸς, γλυκὺς, εὐαίσθητος καὶ εὐθυμὸς· ἡ κόρη εἶχε τὸν τριχυμῶδη καὶ πλήρη πυρός καὶ θερμῆς χαρακτῆρα τοῦ πατρὸς τῆς. Ἡ ἀνατροφή δύναται ἴσως ν' ἀπαλύνῃ τὴν φύσιν, ἀλλ' εἶνε ἀδύνατον νὰ τὴν μεταβάλῃ ἐξ ὄλο-

κλήρου. Προχωροῦντος τοῦ χρόνου, ὁ μὲν Ὀκτάβιος ἔγινεν ὁ ἀγαπητὸς νέος, ὁ ὅποιος ὑπέσχετο ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ὅτι θὰ γίνῃ, ἡ δὲ Κλαίρη ἡ ὑπερήφανος καὶ ἀλαζῶν κόρη ὅποια διηγέλλετο ἐκ παιδικῆς ἡλικίας.

Ἐν τούτοις ἐντὸς ὀλίγου ἀπέκτησαν καὶ σύντροφον, ἐρχόμενον πλησίον τῶν πενθῶντα καὶ δυστυχῆ. Ὁ δοῦξ τοῦ Βλιγγῦ, χηρεύσας πολὺ ἐνωρίς, ἔχων δὲ ἓνα μόνον υἱὸν ἐκ τοῦ γάμου τοῦ τούτου, ἀπέθανεν ἀθλίως ἐπὶ τῆς κονίστρας ἱπποδρουμίου τινος, ριφθεὶς ὑπὸ τοῦ ἵππου του, καὶ ἀποθνήσκων δὲν ἄφινεν εἰς τὸν υἱὸν του εἰμὴ παλὺ μικρὰν περιουσίαν. Ὁ Γάστων, ἐπανερχόμενος ἀπὸ τῆς κηδείας τοῦ πατρὸς του, ὠδηγήθη εἰς τὴν οἰκίαν τῆς θείας του μαρκησίας μὴ ἐξελθὼν πλέον ἐκεῖθεν. Ἐκεῖ, ἐπέχων θέσιν τρίτου τέκνου, ἀνεπτύχθη πλησίον τοῦ Ὀκταβίου καὶ τῆς Κλαίρης. Μεγαλειτεροῦ αὐτῶν κατὰ τὴν ἡλικίαν ἔφερον ἤδη ἐν ἑαυτῷ τὴν κομψότητα καὶ τὴν χάριν τῆς ἀριστοκρατικῆς γενεᾶς, εἰς ἣν ἀνήκεν. Εἶχεν ἐγκαταλειφθῆ προῶως ὑπὸ τοῦ πατρὸς του, διότι ἡ παραλελυμένη του ζωὴ πολὺ ὀλίγον συνεβιάζετο μὲ τὰς φροντίδας τῆς ἐνδελεχοῦς ἐπιτηρήσεως, ἣν ἀπαιτεῖ ἡ ἀνατροφή ἐνὸς τέκνου. Ποτὲ μὲν παραδιδόμενου εἰς τοὺς ὑπηρετάς, οἵτινες τὸν ἀνεμίγνυον εἰς τὰς ραδιοουργίας τοῦ μαγειρείου, ποτὲ συχνάζοντος εἰς τὰς αἰθούσας ἐνθα ἦτο δεκτὸς ὁ πατὴρ του, ἡ ἀθωότης τοῦ παιδίου τούτου εἶχεν ὑποβληθῆ εἰς σκληρὰν δοκιμασίαν μεταξὺ τῶν ραδιοουργιῶν τῶν ἀκολούθων καὶ τῶν παραλυσιῶν τοῦ δουκός.

τέρου ἀποσπάσματος... φυγοδίκων, τῶν μὲν μὲ Γκρά, τῶν δὲ μὲ Μυλωνά.

Εὐτυχῶς οἱ ἰθύνοντες ἐμαλάχθησαν κἀπὼς ἐκ τῶν φωνῶν, καὶ ἤρχισεν ἡ καταδιώξις μετὰ δραστηριότητος, μεθ' ὅλον τὸ ἀνεπαρκές τῆς δυνάμεως· καθότι μόνον τὸ 2ον πεζικὸν τάγμα τὸ ἐδρεύον ἐν Κραβασαρά ἔχει ὀπισθοῦν ἀρκοῦσαν δύναμιν πρὸς φρούρησιν πόλεων καὶ καταδιώξιν φυγοδίκων· τὰ τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν δὲν ἀρκοῦσιν οὐδὲ δι' ὑπηρετίας τῶν ἀξιωματικῶν. Διοικητὴς τοῦ μεταβατικῆς εἶνε ὁ δραστήριος λοχαγὸς κ. Α. Σωτηρόπουλος, ὅστις ἐλπίζεται ὅτι θὰ φέρῃ ἀποτελέσματα, δι' ἃ θὰ τὸν εὐγνωμονῇ τὸ Ἀγρίνιον, συντελούντων πρὸς τοῦτο καὶ τῶν ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῆς φυγοδικίας ἀξιωματικῶν κ. Σωτηροπούλου, Μοσχοβίτου, Ψυλοπούλου καὶ Μανζόνη, καὶ τοῦ ἀνθυπομοιράρχου κ. Πανοπούλου, ἐκ τῶν διδασκτόρων τοῦ Πανεπιστημίου.

Ὡς ὑποπτοὶ διὰ τὸν φόνον τοῦ δημάρχου Ἀγυιάς συνελήφθησαν ἐν ὄλῳ τριανταεξ ἄτομα, ἐξ αὐτῶν ἀπελύθησαν δεκατέσσαρες οἱ δὲ λοιποὶ κρατοῦνται ἐν τῷ στρατῶνι.

Εἰς πᾶσαν νεοκτιζομένη οἰκίαν, ὅταν ρίψῃ τυχαίως ὁ διαβάτης τὰ βλέμματά του εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ ἐρωτήσῃ ἐαυτὸν: ἄρα δὲν ὑπάρχει νόμος κανονίζων τὰ τῆς οἰκοδομῆσεως τῆς ἀβδηρίτου πόλεως αὐτῆς; Καὶ ἀφίνομεν ἐδῶ κατὰ μέρος τὸ ἰδιόρρυθμον κτίσιμον ἐνὸς ἐκάστου κατὰ τὸ κέφι του καὶ τὰ κενὰ ἄτινα ἀφίνονται ἀνὰ πᾶν διαχωρίσμα οἰκίας, δίδων πιστοτάτην τὴν εἰκόνα σιαγόνος ἀπὸ τῆς ὁποίας λείπουν δύο καὶ τρεῖς ἐναχοῦ ὁδόντες, καὶ τὴν πελωρίαν ἀνύψωσιν μεγάρων παραπλεύρως ἄλλων ἢ καὶ κατ' ἀντικρὺ νάνων οἰκοδομῶν, καὶ τὴν ἀποχώρισιν μερικῶν προνομιούχων εἰς τὰ ἐνδότερα ὡς νὰ εἶνε θυμωμένοι μετὰ τὴν ὅλην γραμμὴν τῶν ἄλλων κτιρίων καὶ πλεῖστα ὅσα ἀκόμη, ἀλλὰ τὰ

πτωχὰ δένδρα τὰ ὁποία αὐτομάτως καὶ μοιραίως εὐρέθησαν — διότι τίς ποτε ἐφρόντισε περὶ δεινροφυτείας — ἐγγὺς ἐκεῖ τί πταίου ἐἰς ὅλην τὴν πυργοποιίαν; διότι εἶναι ἀδύνατον εἰς πᾶσαν ἀνύψωσιν ἐνὸς ἀπὸ τὰ κτίρια αὐτὰ νὰ μὴ κατασυντριβῇ καὶ ἐν δένδρον ἀπὸ τὰ μεγάλα καὶ πολλὰ ἀπὸ τὰ μικρά. — Συνιστῶμεν τὴν προσοχὴν εἰς τοὺς ἀρμοδίους ν' ἀνοίξωσι τὰ σραβά των καὶ νὰ ἰδῶσι τὴν παρά τὴν Πιστωτικὴν Τράπεζαν πελωρίαν λευκὴν πῶς ἐκλίνε σχεδὸν μέχρι τοῦ ἐδάφους ὑπεῖκουσα εἰς τὰ οἰκοδομικὰ βάρη — μάρμαρα, πέτραι καὶ ἄλλα τῆς κτιζομένης ἐκεῖ οἰκίας — καὶ κινδυνεύει ὁλονὲν νὰ συντριβῇ ἐὰν δὲν συντριβῇ ἀκόμη. — Ἔως πότε τέλος πάντων θὰ βασιλεύῃ ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν ἡ ἀθλιότης αὕτη;

Κατὰ τὸν ἐξ Ἀγρινίου ἀνταποκριτὴν μας, τὸ ἐμπόριον ἐκεῖ ἐνεκρόθη ἐκ τῆς μὴ καταναλώσεως τῆς περυσινῆς ἐσοδείας τοῦ κάρπου, καὶ τῆς πεποιθήσεως ὅτι καὶ ἡ φετεινὴ χάρις εἰς τοὺς φόρους θὰ *φωλιάσῃ* ἐν ταῖς ἀποθήκαις, καὶ κρῖμα τὰ ἐνοικιασθέντα οἰκήματα πρὸ μηνός!

Ἡ ὁδὸς Νίκης προὐρίσται βαθμηδὸν νὰ καταστῇ ὁδὸς τῶν ἐρώτων καὶ τῶν σφαγῶν! Ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν αἱ ὁδοὶ τῶν Ἀθηνῶν ἀπώλεσαν τὴν ῥομαντικὴν τῶν ἀποψιν ἐκδηλουμένην ἰδίως τὴν νύκτα διὰ τῶν *καταδῶν* καὶ τῶν νυκτοκλοπῶν· ἀλλ' ἡ ὁδὸς Νίκης φαίνεται ἀνακτώσα ὅλην αὐτῆς τὴν ἀρχαίαν εὐκλειαν· οὕτω δὲν διέρχεται σχεδὸν ἐσπέρα, χωρὶς ν' ἀντηγήσωσιν ἐδῶ ἐρωτικαὶ *καταδαὶ* τῆς πενιχρᾶ βοηθείας ξεκουρδισμένης τινὸς κιθάρας, ἀλλὰ καὶ τῆ γενναιοτάτη ἀρωγῇ ὄλων τῶν σκύλων τῆς γειτονίας μετὰ τῶν ὁποίων οἱ *καταδῶροι* ἀποτελοῦσι πλήρη συναυλίαν. — Καὶ ἐδῶ σταματᾷ τὸ ῥομαντικὸν μέρος τῆς ἐν λόγῳ ὁδοῦ καὶ ἄρχεται τὸ τραγικόν. — Χθὲς δηλαδὴ παντοπόλης τις ξε-

Καὶ ὅταν ἔγινε δέκα ἐννέα ἐτῶν, συμπληρώσας καὶ τὰς σπουδὰς του, ἐφαίνετο ὅτι θὰ γείνη χαριέστατος νέος καὶ τέλειος *τζέντλεμαν*. Κατ' οὕτην δὲ τὴν ἐποχὴν παρετήρησεν ὅτι ἡ ἐξαδέλφη του Κλαίρη, μεγαλειτέρα του κατὰ τέσσαρα ἔτη δὲν ἦτο πλέον μικρὰ κόρη.

Αἰφνιδίᾳ μεταμόρφωσις εἶχε τελεσθῆ ἐν αὐτῇ. Ὡς ὥραια πεταλοῦδα, ἐξερομένη τοῦ περικαλύμματός της, ἡ Κλαίρη εἶχε φθάσει εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ λάμψις τῆς ξανθῆς της καλλονῆς εἶχεν ἄρχισαι νὰ ἀνοίγῃ, ὡς οἱ κάλυκες ῥόδου. Οἱ μαῦροί της ὀφθαλμοὶ ἔλαμπον γλυκύτατα, καὶ τὸ ἀνάστημά της θαυμασίως ἀναπτυχθὲν, εἶχεν ἀπαράμιλλον χάριν. Ὁ Γάστρων τὴν ἐλάτρευσεν ὡς τρελλός, ἀποκρύψας ἐν τούτοις ἐπὶ δύο ἔτη τὸν ἔρωτά του ἐν τῷ βᾶθει τῆς καρδίας του.

Μεγάλῃ δυστυχίᾳ τὸν ἠγάγκασε νὰ ὀμιλήσῃ ἐν τῇ δυστυχίᾳ ἡ κάρδια εἶναι εὐκολωτέρα εἰς διαχύσεις. Ὁ μαρκήσιος τοῦ Μπωλιε ἀπέθανεν αἰφνιδίως. Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, δι' ὃν ἡ ἀπόλαυσις ἦτο τὸ πᾶν ἐξηφανίσθη ἀφορητί. Δὲν ἠσθένησεν, ἔπαυσε νὰ ζῆ. Τὸν εὖρον ἐξηπλωμένον ἐντὸς τοῦ γραφείου του. ἠθέλησε νὰ φιλολογῆσῃ τὴν δικογραφίαν δίκης τινος, ἣν ἤγειρεν ἐναντίον συγγενῶν του τινῶν ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἡ ἀσυνήθης δι' αὐτὸν ἐργασία τὸν ἐφόνησεν.

Οἱ ἰατροὶ, οἵτινες δὲν παραδέχονται ὅτι εἶναι δυνατόν ν' ἀποθάνῃ τις παρὰ τὴν γνώμην των, ἀπεφάνθησαν ὅτι ὁ μαρκήσιος ἀπέθανεν ἐξ ἀνευρισμοῦ. Οἱ ἐν τῇ λέσχῃ φίλοι του ὑψωσαν τοὺς ὤμους καὶ εἶπον μετὰξὺ των ὅτι ὁ λαμ-

πρὸς αὐτὸς ἄνθρωπος εἶχε τελειώσει ὡς ὁ Μορνὺ, κατεστραμμένος, καεῖς, ἐκ τῆς ζωῆς, ἦν διήγε. Καὶ εἶνε βέβαιον ὅτι δὲν δύναται τις νὰ ζῆ ἀτιμωρητὴ τὸν βίον, ὅν ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ἔζησεν ὁ μαρκήσιος. Ἄλλοι περισσότερον φρόνιμοι ἐσκέφθησαν ὅτι ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἐπιστάτου τῆς περιουσίας του ἐπὶ τῆς χρηματικῆς του θέσεως τὸν ἐφόνησε τόσοσιν ἀσφαλῶς, ὅσον καὶ μία σφαῖρα διευθυνομένη πρὸς τὴν καρδίαν του.

Ἡ οἰκογένεια τῆς μαρκησίας δὲν κατέγινεν εἰς τὸ ν' ἀνεύρῃ τὰς αἰτίας τοῦ κεραυνοβόλου τούτου θανάτου περιορισθεῖσα εἰς τὸ νὰ κλαύσῃ τὸν μαρκήσιον. Ὁ κ. Μπελιε ἦτο τόσοσιν ἀγαπητὸς καὶ σεβαστὸς, ὥστε θὰ ὑπέθετέ τις ὅτι ἦτο πρότυπον πατρός καὶ συζύγου. Ἡ μαρκησία σιωπηρῶς ἐνέδυσσε πενθίμως ὅλην τὴν οἰκίαν καὶ ἐκίδευσσε τὸν σύζυγόν της ὡς πρίγκηπα. Ὁ Οὐκάβιος, εἰς τὸ ἐξῆς μαρκήσιος τοῦ Μπελιε, καὶ ὁ δούξ τοῦ Βλιγνὺ ὁ θετὸς ἀδελφός του, ἠκολούθησαν τὴν κηδείαν περιστοιχιζόμενοι ἀπὸ τὴν ἀρχαιότεραν τῆς Γαλλίας ἀριστοκρατίαν. Καὶ τὸ ἐσπέρα, ἄταν εἰσῆλθον ἐν τῷ σιωπηρῷ καὶ σκοτεινῷ μεγάρῳ, εὖρον τὴν μαρκησίαν καὶ τὴν Κλαίρην, πενθίμως ἐνδεδυμένας καὶ περιμενούσας αὐτοὺς, ἵνα τοὺς παρηγορήσωσι καὶ τοὺς ἐχαριστήσωσι διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ λυπηροῦ καθήκοντος. Ἐπειτα ἡ μαρκησία ἐκλείσθη μετὰ τοῦ υἱοῦ της ἐν τῷ δωματίῳ της, ἵνα τῷ ὀμιλήσῃ περὶ τοῦ μέλλοντος. Καὶ ὁ Γάστρων διηυθύνθη μετὰ τῆς Κλαίρης πρὸς τὸν κῆπον.

πλαίνων τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ βαρελιά του ἀνησύχησε φαίνεται παραβάρελόν τινα κάτοικον, ὅστις ἐξελθὼν ἔκαμε λίαν ἀποτόμους παρατηρήσεις πρὸς τὸν παντοπώλην· ἀλλ' οὗτος τοῦ ἀπεκρίθη ἀποτομώτερον, ἐκεῖνος τότε τοῦ ἀνταπήντησε δι' ἑνὸς γρόνθου, ὃ δὲ παντοπώλης στρέφει ἀστραπηδὸν καὶ φέρει μεθ' ἑαυτοῦ πελωρίαν μάχαιραν τοῦ τυριοῦ, ἐπιθετικὸς καὶ ἀποφασισμένος — κύριος οἶδε — τί νὰ τὴν κάμη ὁ ἀθεόφοβος! Γυναῖκες δ' ἐξελθούσαι ἤρξαντο ἀλαλάζουσαι μέχρι τρίτου οὐρανοῦ· ἀλλὰ τότε ὁ βαπίσας σπεύδει εἰς τὸν οἶκόν του καὶ στιγμηδὸν ἐξέρχεται κρατῶν πελωρίαν καραμπίναν τοῦ Μενιέ· ὃ δὲ παντοπώλης ταύτην ἰδὼν ἐτρόπη εἰς ἀτακτὸν καὶ ἀπροσπελάστον φυγῆν, κραδαίνων πάντοτε τὴν μάχαιράν του ὡς ἀλεξικέραυνον κατὰ τῆς βολῆς τῆς. Ἐὐτυχῶς οὐδὲν ἀπενικαίον συνέβη, ἢ δὲ ἡσυχία εἶχεν ἐντελῶς ἀποκατασταθῆ, ὅταν ὄργανά τινα τῆς ἀστυνομίας ἐσπευσμένα κατέρφασαν εἰς τὸν τόπον τῆς σκηνῆς. — Ἀπὸ τοὺς καταδόρους τοῦλάχιστον ἡ ἀστυνομία δὲν δύναται ν' ἀπολυτρώσῃ τοὺς φιλησυχούς γείτονας τῆς **ὁδοῦ Νίκης** :

Μακαρία ἡ Σμύρνη, μεθ' ὅλους τοὺς νυκτερινούς λωποδύτας τῆς, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀνθεὶ ἡ μακροβιότης. Ἡ «Ἀμάθεια» σημεῖοι θάνατον ὑπερεκατοντούτιδος, ἄχι ἄλλο σπάνιον διὰ τὴν Σμύρνην, ὡς λέγει, ἀφοῦ ἐν διαστήματι ἕξ μηνῶν πέντε τοιοῦτοι συνέβησαν! ὁ τελευταῖος θάνατος ἐπῆλθεν εἰς γράβαν, φέρουσαν 104 ἔτη, καὶ διατηρούσαν ἀκμαίως τὰς διανοητικὰς δυνάμεις.

Ἐν Σμύρνη περιμένεται ὁ περίφημος Ἡρακλῆς μας, ὁ Παναγῆς.

Ὁ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει διευθυντῆς τῆς πολιτοφυλακῆς διέταξεν ὅπως ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι περιέρχονται τὰ χάνια

καὶ τὰ ξενοδοχεῖα τὴν νύκτα καὶ ἐξετάζωσι περὶ τοῦ ποιῶν τῶν εἰς αὐτὰ οἰκούντων. Πολύ ψυχολογικὴ ἡ διάταξις, βασιζομένη ἐπὶ τῆς νυκτός, ὡς ἀποκαλυπτρίας τοῦ ἀληθοῦς ἀνθρώπου, ἀλλὰ φοβούμεθα μήπως ψυχολογικώτερα ἢ πονηρία τῶν ὅσους ἀφορᾷ ἡ διάταξις καταστήσῃ ἀμφίβολον τὴν ἀποτελεσματικότητά ταύτην.

Ἡ Ἑλβετικὴ Σχολὴ τῶν Κυριῶν Σοφίας Σωτηροπούλου καὶ Ἑδβίγης Γρίβα ἐτέλει χθὲς τὸ ἀπόγευμα τὴν εορτὴν τῶν ἐγκαινίων τῆς. Ὁ Μητροπολίτης Λαρίσσης ἐτέλεσε τὸν ἀγιασμόν, καὶ ἡ Διευθύντρια κ. Σωτηροπούλου ὠμίλησε γαλλιστὶ περὶ τῆς Σχολῆς, ἐρμηνευθέντος κατόπιν τοῦ λόγου τῆς. Ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον ἐκ Κυριῶν καὶ Κυριῶν παρῆν, καὶ φιλοκάλως ἦτο ἀνθρωστεφῆς ἡ αὐλὴ, ἐν ἣ ἐτελέσθη ὁ ἀγιασμός. Μετὰ ταῦτα περιέλασις ἐγένετο ὑπὸ τῶν παρευρεθέντων ἀνά τὰ δωμάτια τῶν παραδόσεων καὶ πρὸ τῶν διαφόρων ἐπιστημονικῶν ὀργάνων γεωγραφίας, φυσικῆς καὶ ἀνθρωπολογίας, δι' ὧν ἐν πάσῃ ἐντελείᾳ κατὰ τὰς νεωτέρας μεθόδους διδασκῶνται αἱ μαθήτριά.

Συνιστῶμεν καὶ ἡμεῖς τὸ νεοσύστηθὲν παιδαγωγεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν γνωστῶν εἰς τὰς Ἀθηναϊκὰς οἰκογενεῖας κυριῶν Α. Richier καὶ Hudry-Menos. — Ἐχομεν τὴν σπάνιον καλὴν παρθεναγωγείων καὶ ἐκπαιδευτηρίων ἐν γένει ὥστε θὰ ἡλεγχόμεθα ὡς λησμονοῦντες τὴν ἀποστολὴν ἡμῶν ἐάν διηρχόμεθα ἐν σιγῇ τὴν κατάρτισιν τοῦ νεοροῦ ἐκπαιδευτηρίου. Θὰ διδάσκηται ἐν αὐτῇ ἡ Γαλλικὴ, Γερμανικὴ καὶ Ἑλληνικὴ ὑπὸ δοκιμῶν καὶ εὐμεθόδων διδασκάλων, χωρὶς νὰ παραμεληθῆται τὸ παραπάν ἡ ἠθικὴ καὶ ψυχικὴ διαμόρφωσις τῶν παιδίων. — Τὸ νηπιαγωγικὸν ἰδίᾳ τμήμα τοῦ ἐν λόγῳ ἐκπαιδευτηρίου εἶναι προωρισμένον νὰ συγκεν-

Ἦτο ὠραία θερινὴ ἑσπέρα καὶ ὁ ἀήρ ἦτο πλήρης τῶν ἀρωμάτων τῶν ἀνθέων. Οἱ δύο νέοι περιεπάτου ἀργά, χωρὶς νὰ ὀμιλῶσιν. Ἐκαστὸς ἠκολούθει τὰς σκέψεις του. Αἰφνῆς, ὡς ἐκ συμφώνου, ἐσταμάτησαν καὶ ἐκάθησαν ἐπὶ τινὸς πετρίνου ἐδάφλιου. Ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἀναβλύζον ἐκελάριζεν ἠσυχῶς ρυάκιόν τι, νανουρίζον διὰ τοῦ μογοτόνου ψιθόρου του τὰ ὄνειροπολήματά των.

Ὁ Γάστων αἰφνῆς διέκοψε τὴν σιωπὴν, καὶ ὀμιλῶν ταχέως, ὡς ἄνθρωπος ἐπὶ πολὺ σιωπήσας, ἐξέφρασεν εἰς τὴν Κλαίρην μὲ βαθὺ ἄλλογος τὴν λύπην, ἣν ἠσθάνετο ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις τῷ ἐχρησίμευσεν ὡς πατήρ. Καὶ ἐνόσφ ὀμίλει, ἡ σύγκλησις του, ἣν δὲν ἠδύνατο ν' ἀποκρύψῃ, ἐκορυφώτο. Ἐπὶ τέλους δὲ ἀκουστικῶς του ἐξεπράγη εἰς λυγμοὺς, καὶ ἀρίνων τὴν βεβαρυμμένην κεφαλὴν του νὰ πέσῃ ἐπὶ τῶν καιούσων τῆς Κλαίρης χειρῶν, εἶπεν.

— Ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσω τοὺς γονεῖς σου. Ὅ,τι καὶ ἂν μοῦ συμβῇ θὰ μ' εὐρῆς πάντοτε πλησίον σου. Σὲ ἀγαπῶ τόσῳ πολὺ.

Καὶ ἐξηκολούθει νὰ ἐπαναλαμβάνῃ ἐν τῷ μέσῳ τῶν λυγμῶν του. Σὲ ἀγαπῶ! σὲ ἀγαπῶ!

Ἡ Κλαίρη ὑπεγεύρουσα ἐλαφρῶς τὴν κεφαλὴν τοῦ Γάστωνος καὶ παρατηροῦσα αὐτὸν τρυφερῶς.

— Καὶ ἐγὼ σὲ ἀγαπῶ, τῷ εἶπεν διὰ γλυκείας φωνῆς.

Ὁ Γάστων, ἐκπληκτικὸς δὲν ἐξέφραξεν ἢ μίαν κραυγὴν καὶ

ἡ κραυγὴ τί ἄλλο ἠδύνατο νὰ ἦτο εἰμὴ τὸ προσφιλὲς ὄνομα Κλαίρη;

Ἡ νεαρὰ κόρη ἔθεσε τὰς χεῖράς τῆς ὑπὸ τὰ χεῖλη του, καὶ μὲ σοβαρότητα ὑποσχέσεως ἀπέθεσε φίλημα ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ δουκός. Ἐπειτα ἠγέρθησαν καὶ στήριζόμενοι ὁ εἰς ἐπὶ τοῦ ἄλλου ἐπληρώσαν τὸν ἐν τῷ κήπῳ περιπάτων των. Δὲν ὀμιλοῦν πλέον ἤκουον τὴν καρδίαν των.

Τὴν ἐπομένῃν ὁ μὲν Ὀκατάβιος ἐνεγράφη εἰς τὴν νομικὴν σχολὴν, ὁ δὲ Γάστων εἰσῆλθεν ὡς ὑπάλληλος εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν. Τότε ἡ δημοκρατικὴ κυβέρνησις προσεπάθει νὰ προσλάβῃ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς τὰ μεγάλα ἀριστοκρατικὰ ὀνόματα διὰ νὰ καθησυχάσῃ τὴν Εὐρώπην, ἣτις ἐβλεπε μὲ ἀνήσυχον ὄμμα τὴν δημοκρατίαν θριαμβεύουσαν. Ὁ νέος δοῦξ προσεβλήθη ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ κυρίου Δεκαζ καὶ τὸ διπλωματικὸν του μέλλον προαἰωνίζετο λαμπρὸν.

Ἐσύχναζε πολὺ τὰς αἰθούσας, παρῆγε ζωηρὰν αἰσθησὴν διὰ τὸ κομψὸν τοῦ ἀναστήματός του, τὴν χάριτα τοῦ προσώπου του καὶ τὸ γόητρον τῆς συνομιλίας του. Ἐπιζήτητος ἀπὸ τὰς μητέρας οἰκογενειῶν, ἔμεινεν ἀδιάφορος εἰς ὄφθαλμοὺς τῶν κολακευτικῶν προτάσεων, αἵτινες τῷ ἔγειναν. Οἱ ὀφθαλμοὶ του δὲν ἔβλεπον ἢ τὴν Κλαίρην. Καὶ αἱ καλλίτεροι ἑσπέροι του ἦσαν ἐκεῖναι, τὰς ὁποίας διόρχετο ἐν τῇ μικρᾷ τῆς θείας του αἰθούσῃ, παρατηρῶ τὴν ἐξαδέλφην του ἐργαζομένην μὲ κεφαλὴν κεκλιμένην ἐπὶ τοῦ κεντήματος.

(ἀκολουθεῖ)

πρώτη όλα τὰ παιδάκια τῶν οικογενειῶν μας ὡς περικαλῆς ἀνθῶν σιμῆνος ποιικιλοχρῶν χρυσαλλίδων

Ἡ λαυριωτικὴ τελευταίως ἐπελευθῶσα κρίσις δὲν φαίνεται δεικνύουσα σημεῖα βελτιώσεως. Αἱ μεταχαί τοῦ Λαυρίου δὲν ἀνέλαθον ἐτι ἐκ τοῦ σπουδαίου ἐκπεσοῦ τῶν, τούναντίον καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα τείνουσιν ὀλονὲν πρὸς τὴν ἐκπτώσιν. Αἰτίαι τούτου δὲν εἶνε κυρίως αἱ ἐργασίαι τοῦ Λαυρίου, αἰτινες ἐξακολουθοῦσι βαινόνται κανονικῶς, καίτοι τὰ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ μεταλλεῖα παρουσίασαν προσκόμματα τινα, ἀλλὰ ἡ ὀλονὲν ἐκπίπτουσα ἀξία τοῦ μολύβδου. Ἡ μεγάλη φαίνεται παραγωγή τοῦ μολύβδου καὶ ἡ βραδέως ἀλλὰ τελεσφόρως ἀντικατάστασις αὐτοῦ διὰ τοῦ ἤλεκτρου προωρεῖται νὰ ἐπιφέρωσι διηνεκὴ τὴν ὑποτίμησιν αὐτοῦ· διότι μεταξύ τοῦ μολύβδου καὶ τοῦ ἤλεκτρου, τοσοῦτον βαρῆος τοῦ ἐνός καὶ τοσοῦτον ἀερωδούς τοῦ ἑτέρου, ὑπάρχει ἐν τούτοις ἡ αὐτὴ ἀναλογία οἷα καὶ μεταξύ τῆς ἰστιοφόρου καὶ ἀτμήρου ναυτιλίας· ὅσον προάγεται ἡ τελευταία, τοσοῦτον ὀπισθοδρομεῖ ἡ πρώτη, τοιούτοτρόπως ὅσον ἀνέρχεται εἰς τὴν ἐπιφανείαν ὁ ἤλεκτρος, τοσοῦτόν ὁ μολύβδος κατέρχεται εἰς τὸ βάθος, ἕως ὅτου εὕρη τὸν πάτο.

Οἱ μουστοκλήμονες παραπονοῦνται κατὰ τῆς Διοικήσεως τοῦ δημοτικοῦ φόρου διότι τοὺς λαμβάνει ἀντὶ παλαιῶν δραχμῶν, νέας, ἐπὶ τῇ ὑποψίᾳ ἤθην ὅτι ἕλαστον κάρρον φορτόνεται πλείους τῶν διακοσίων ὀκάδων. Τούτο δὲν εἶνε σωστόν. Ἐπὶ τέλους ἀς ζυγίσουν ἂν θέλουν. Ἀλλὰ τὰ κανονισμένα κρατεῖτωσαν. Παρακαλοῦμεν καὶ τὸν κ. Δήμαρχον νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν του.

Τὸ δεύτερον φυλλάδιον τῆς Ἰταλοφώνου Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως τοῦ κ. Φραβασίλη ἀφιερῶνται τὸ πλείστον εἰς τὴν μνήμην τοῦ Σπυριδῶνος Βασιλειάδου, οὔτινος παρατίθεται βιογραφία, ἡ τετάρτη πρᾶξις τῆς Γαλατείας, καὶ τὸ ἄσμα τοῦ Ὀρφῆως, κατ' ἀκριβοστάτην μετάφρασιν τοῦ κ. Φραβασίλη. Ἡ τελευταία σελὶς του πληροῦται ὑπὸ τοῦ ἡμερολογίου τοῦ Αὐγούστου ἐνδόξων γεννήσεων καὶ θανάτων.

— Χθὲς ἐν τοῖς κρεοπωλείοις τῆς Ἀγορᾶς εἰς κρεοπώλης ἐτραμάτισεν ἀκινδύνως τὸν Παναγῆ Χρονόπουλον καὶ ἐτυροβόλησε συνάμα ἀνεπιτυχῶς κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ τραυματισθέντος. Ὁ δράστης συνελήφθη καὶ παρεπέμφθη εἰς τὴν ἀνάκρισιν.

— Οὐδὲν νεώτερον κρῶσμα εὐλογίας, ἐν Πειραιεῖ, Ἐμβολιάσθησαν δὲ πενήντα ἄτομα.

— Πάλιν ἦλθε καὶ πάλιν φεύγει ὁ ἐν ξηρᾷ Σεβᾶχ-Θαλασσινὸς αἰλὸς κ. Μηνᾶς Βρατσάνος. Καὶ τὸ καταστάλαγμα τοῦ ταξιδίου τους ὅπου χειμῶνος χουζούρι καὶ μνηστρικὸν ζαχάρωμα, θὰ ἦνε ὁ μαγνήτης του—Λαμῖα, ἐλπίζομεν δὲ νὰ τὸν ἴδωμεν πάλιν ἐντὸς ὀλίγου πλήρη πόθων καὶ ἐντυπώσεων, καὶ ἴσως, ἂν τοῦ καπνίσῃ ζευγαρωμένον.

— Ἐπανέκαμψεν ἐνταῦθα ὁ κύριος Κωνσταντῖνος Ἀνδρέαπουλος μετὰ τῆς οικογενείας του, μετὰ χαρᾶς δὲ ὑπεδέξαντο αὐτοὺς οἱ πολλοὶ φίλοι των.

ΣΤΑΦΙΣ

Ἀἴγιον. Κατὰ τὸ λῆξαν πρῶτον δεκαήμερον Σεπτεμβρίου ἐξήχθη σταφιδόκαρπος λίτραι ἐνετικαὶ 5,096,542,

συμπεριλαμβανομένου δὲ καὶ τοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξαχθέντος, ἀνέρχεται τὸ ὅλον μέχρι τούδε ἐξαχθέν ποσὸν εἰς 11,753,187 λίτραι.

Κατάκωλον. Κατὰ τὸ λῆξαν δεκαήμερον ἐξήχθη σταφιδόκαρπος 4,469,060 λίτραι ἀπ' ἀρχῆς ἐξαγωγῆς ἐν ὅλῳ 4,504,920.

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΕΥΛΟΓΙΑΣ

Ἐπανελημμένως ἐγράψαμεν περὶ τῶν ληπτέων μέτρων πρὸς ἀποσόβησιν τῆς εὐλογίας, ἀλλὰ τὰ διοικητικὰ μέτρα ἀποδείχθησαν πάντοτε χλιαρὰ ἀνευ ριζικῆς ἀποτελεσματικότητος· καὶ ἰδοὺ νέα κρούσματα εὐλογίας ἀνεφάνησαν εἰς τὴν πόλιν μετὰ μικρὰν ὕβρεσιν· πρώτη ἐστὶ εἶναι ὁ στρατός· λειτουργεῖ ἤδη τὸ στρατιωτικὸν θεραπευτήριον τῶν εὐλογιῶντων ἐν ᾧ νοσηλεύονται πέντε εὐλογιῶντες τοῦ 23 πεζικοῦ τάγματος πιθανῶς· πέντε ἕτερα κρούσματα ἀνεκαλύφθησαν εἰς τὴν συνοικίαν Πλάκας. Διατί ἐν τῷ στρατῷ ἡ εὐλογία; πταίει ἡ κεντρικὴ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ἡ ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν ἀξιωματικός; ἦσαν ἐμβολιασμένοι οἱ προσβληθέντες ὑπὸ τῆς εὐλογίας στρατιῶται ἢ οὐ; τούτο δέον νὰ γνωσθῇ. Διότι ἡ ἀμέλεια περὶ τὸν ἐμβολιασμόν δέον νὰ τιμωρηθῇ. Καὶ εἶναι μὲν γενικῶς παραδεδεγμένον ὅτι εἰς τὰ στρατιωτικὰ σώματα ἀναπτύσσονται εὐκόλως μολυσματικὰ ἢ καὶ μiasματικὰ νοσήματα· παρ' ἡμῖν ὅμως ὅπου δὲν ὑπάρχουσι πολυάριθμοι στρατοὶ ὁ ὅρος οὗτος δὲν δικαιολογεῖ τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν. Οἱ ὀλίγιστοι στρατιῶται ἡμῶν μόλις καταταχθέντες δέον ἐπανελημμένως μέχρις ἐπιτυχίας νὰ ἐμβολιασθῶσι καὶ οὗτο πρέπει νὰ ἦναι τὸ πρῶτιστον μέλημα παντὸς ὑγειονομικοῦ ἀξιωματικοῦ. Διότι ἄλλως θὰ ἔχομεν μὲ τὴν εὐλογίαν τὰς ἰδίας καὶ φοβερωτέρας σκηνὰς τοῦ Γουδιῦ καὶ Κανθάρου, ἐκείνων τοῦ παρελθόντος ἔτους. Τὰ ὑγειονομικὰ τμήματα τῶν ὑπουργείων δέον νὰ ἐφοδιάσωσι δι' ἀρκούσης δαμαλίδος τοὺς ἀναλαβόντας τὸν γενικὸν ἐμβολιασμόν ἰατροὺς· διότι μ' ὄλην τὴν εὐρύτητα τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας τῆς Ἵγεινῆς ἐνεργηθέντος δαμαλισμοῦ ὑπάρχει πλῆθος ἰκανὸν ἀνεμβολιάστων ἐν τῇ πόλει ἡμῶν, εἰς τὸ ὅποιον μεγάλην θραύσιν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἡ ἀνακύπτουσα εὐλογία. Εἶναι οἰκτρὸν θέαμα μετὰ τσαούτην ἐγχώριον δαμαλίδα ὕλην, μετὰ τσαούτην πληθῶραν ἰατρῶν, μετὰ τοσοῦτον θόρυβον τοῦ τύπου νὰ ὑφίσταται ἐτι ἡ εὐλογία ἀδιακόπως ἀποδεκατίζουσα τὸν πληθυσμὸν ποτὲ μὲν ταύτης τῆς πόλεως, ποτὲ δὲ τούτου τοῦ χωρίου κλπ. Ἡ κατάστασις αὕτη εἶναι μυσαρὰ, ἀποτρόπαιος, παριστάσῃ τὸν ἐλληνικὸν πληθυσμὸν ὡς τὸν φθειῶντα (ψυμάρη) ἐκείνων, ὅστις ἐξ ἀθλιότητος καὶ κακομοιρίας δὲν ἀποφασίζει νὰ ἀποτινάξῃ τὰ εἰδεχθῆ παράσιτά του ἅπαξ διὰ παντός, εἶναι ἀξίος οἴκτου καὶ περιφρονήσεως.

ΗΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΡΟΥΜΟΥΝΟΙ

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Σμύρνης:

Ἀπὸ τῆς χθὲς ναυλοχεῖ εἰς τὸν λιμένα μας Ρουμουνικὸν πολεμικόν. Δὲν θὰ τὸ πιστεύσητε ἴσως, καὶ ὅμως εἶνε ἀληθέςτατον. Εἶνε μικρὸν ἀλλ' ὄραϊον πλοῖον, κατασκευασμένον ἐν τῷ αὐτῷ ναυπηγείῳ ἐνθα καὶ ὁ Γεώργγιός μας, ὅποια ἀντίθεσις! Ἴσως δύο τρία τοιαῦτα ἔχει ἡ Ρουμουνία, καὶ ὅμως τ' ἀποστέλλει πανταχοῦ, διὰ νὰ ἐπιδείξῃ ὅτι ζῆ, ὅτι ἐργάζεται, ὅτι αὐξάνει. Καὶ ἡμεῖς; ὦ, ἡμεῖς ἔχομεν νὰ ἐκ-